

sél četrť ure daleč mrlíča pogledat. Domov prišedši je tožil svoji ženi, kako mu je slabo, vlegel se je v posteljo in je po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal. Priporočam ga vsem v blag spomin in molitev. Bodi mu zemljica lahka!

A. C.

Od Sv. Kungote na Pohorju. (Čujte in molite!) Kresov ponedeljek je na Padežvrhu na mah pri dveh sosedih v hiše udarilo, ko so večerjali. Pri Padežniku razstreščilo je kos strehe, podvoja, okno in prešo tikom novega velicega, ravno še le dokritega hleva. Pri Rančniku dene mati, videč, da se huda ura bliža, pri večerji sedečim: »bežimo od mize za peč, pa molimo!« Komaj jame Marka rožni venec — že udari v okno tik mize. Ako bi bili pri mizi ostali, koliko bi jih bilo le ostalo živih? Samo Lojzeka v zibeli omamilo je nekoliko, pa dile in okno raztreščilo, sicer je vse zdravo. Strela tudi ni unela ničesar. Vse imajo skodlami krito. Morebiti je Oče nebeški pri prvi hiši opomnil, kako je treba v lepi zastopnosti in pameti pri hiši živeti, pri drugi hiši pa pokazal, čemu da je še rožni venec dober.

Izpred Boča. (Slabe slike) najdeš po velikih in malih mestih, po trgih in že tudi na kmetih v javnih hišah in gostilnah. Ne znam, pa menda so posebne tovarne na Dunaju ali v Brnu, ki samo čudne podobe razpošiljajo med svet. Najdeš po mestih v gostilnicah sliko veselega meniha kapucina tik soda z napolnjeno kupico, tudi v Mariboru v neki gostilnici. Tako? Mislil si je duhovni gospod, ki je prišel obedovat! Ali naj duhovniku tekne v taki hiši? Ali je res taka, da menihi tako živé po več ur na dan? Le brezverci mislijo, da menihi nimajo drugega opravka. Pa kako to, da ravno duhovniški, meniški stan bi se smel javno v karikaturah ali pokvekah kazati? Ali bi bilo dopuščeno poskusiti s kakim koli drugim stanom kaj enakega? Mar se ne bojé žaliti Boga, da skrivajo svete podobe in križe? Na druge stranke bi se naj oziralo, samo za kristjana bi naj vse veljalo, tudi če ga žali? Kaj pa naj rečem o podobah, kjer se nagota razkazuje? To niso podobe, ampak gnusobe! Kjer se krščanska vera ali nrvnost smeši, takih gostilnic se moramo izogibati, zlasti, ako nespodobnih podob gostilničar neče odstraniti. Bodimo odločni kristjani, ne samo v besedi, ampak tudi v dejanju!

J. V.

Iz Gornjeradgonskega okraja. (Vračko tožen.) Ljubi rojaki! Prva naša skrb mora biti, da se iznebimo sedanjega načelnika okrajnega zastopa, ki je prava »šiba božja« za naš okraj. Takšen mož, ki o sebi pravi, »da nima te najmanjše krivice na svoji vesti, razven, če se mu kaj takšnega prigodi«, našega zaupanja ni in ne more biti vreden. Zatorej proč z njim! Kako se Vam je lizal in laskal pred par leti, ko je šlo za volitev v okrajni zastop! Obečaval Vam je, da če bo on načelnik okraja, ne bode treba za železnico plačati podpore 20.000 gld. Kako pa je držal to svojo obljubo? Tako, da ga danes železnica zaradi teh 20.000 gld. že tožuje. Torej ne samo kapitala, nego tudi visoke obresti od par let in grozno velike pravdne stroške bode okraj moral plačati. Vidite ga, krivega preroka, kako Vas je za nos vodil! Za svojo neprevidnost in lahkovernost bode plačali visoke obresti in stroške. Ali se Vam bodo enkrat oči odprle? Ohrabrite se in otresite se tega človeka, ki v pogubo kmeta vodi, kateri slepo za njim hodi. — Pa ne samo, ker je v gospodarskem oziru, okraju v pogubo, nego tudi iz narodnih ozirov se moramo sedanjega načelnika iznebiti. Ali ni to sramota, da slovenskemu okraju načeljuje mož, ki po vsej sili hoče biti Nемец? Kje je naša samozavest in naša čast? S tem, da trpite nemškutarja kot okrajnega načelnika, kažete svetu, da sami sebe ne spo-

štujete. Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti. Tako je bilo vedno in bode. Zatorej skrbimo sčasom, da ne zapademo taki usodi.

Iz Kostrivnice. (Skrb za kmete?) Naš župan in berič trosita z raznimi svojimi bedarjiami ljudem pesek v oči, češ, glejte, kako se za kmete potegujeva pri višjih oblastih; v resnici pa delata skodo, kar dovolj jasno spričuje sledeči dogodek. »Pum, pum, dobro bi bilo, ako bi imeli na Podplatu zdravnika; bolniki bi prihajali tja od vseh strani, in dalo bi se nekaj skupiti v gostilni«. Tako si je mislil, ljudem pa je rekel, kako dobro bo za vso Kostrivnico, ker bo imela svojega zdravnika. Sklical je sejo občinskega odbora, ki mu je seveda v večini ponižno potrdil. Napravili so prošnjo, da se naj za Kostrivnico, Sv. Peter in eden del Sladke gore nastavi zdravnik na Podplatu. Nič ni pomagalo ugovarjanje enega g. odbornika, češ, da se je treba popreje dogovoriti z Šent-Petrani in Sladkogorčani, ki gotovo ne bodo hoteli meni nič, tebi nič pristopiti nameravani skupini, zato bi bilo veliko bolje, da občina pristopi slatinski skupini, tembolj, ker bo gotovo dobila nekaj podpore od deželnega odbora. Toda župan je bil drugih mislij, in njegova je morala obveljati — na škodo celi občini. Zakaj prošnja se je seveda odbila, Kostrivnica bo pristopila slatinski zdravniški skupini, pa ne dobi zavoljo napačnega ravnanja občinskega predstojnika od deželnega odbora nobene podpore za vzdrževanje slatinskega zdravnika. Zato svetujemo onim odbornikom, ki kar brez pomisleka vse pritrdijo županu in njegovemu beriču, naj drugokrat poslušajo na pametne ugovore — zakaj: ni vse zlato, kar se sveti. To dokazuje tudi prošnja občinskega odbora, naj bi namesto č. g. župnika občina pobirala denar za grobišče. Vendar o tem junaškem činu poročamo prihodnjic — danes samo naznanjamo, da je c. kr. okr. glavarstvo za ogledanje mrlíča določilo sledeče plačilo: v ravnini t. j. v Gornji in Spodnji Kostrivnici, v Gabrovcu, Brezju, Spod. Gabrniku, na Podplatu, Zagaju in v onem delu Čačjevasi, ki je v ravnini, sme terjati mrlíški ogleda po 30 kr.; v Gornjem Gabrniku, Dreveniku in ostali Čačjivasi po 50 kr.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar se s cesarico mudijo na južnem Tirolskem. Laški poslanci so se hoteli pri njih oglasiti zaradi samouprave južne Tirolske, ali cesar jih niso sprejeli. — V Mödlingu na Spodnjem Avstrijskem so krščanski možje pri občinskih volitvah liberalce popolnoma premagali. Novica vesela za kato-liško srce.

Češko. Naučni minister je bil te dni v Pragi in si je ogledal tamošnje šole. Vseučiliško poslopje se mu zdi slabo. — Staročehi so se začeli oklepati vlade in s tem hočejo dobiti večjo moč pri prihodnjih občinskih volitvah v Pragi.

Tirolsko. V Tridentu so svetlega cesarja jako slovesno sprejeli. Dne 3. julija so odpotovali povsod toliko ljubljeni vladar v Kampiglio. — Naučni minister je dal pravico javnosti katoliškemu semenišču v Tilsinu in vsled tega se hudo repenčijo liberalci.

Štajarsko. Preteklo nedeljo so se zbrali šulver-einoveci z vsega Spodnjega Štajarja v Mariboru. Urednik »Marburgerce« je neki večer v kazini tako besnel in se penil zoper Slovence, da je moral prenehati. Čudno! In ravno zadnjo nedeljo našemu listu, kateremu

nekateri preveliko pohlevnost očitajo, oponaša stékló. Naj sam sebe za nos prime!

Koroško. Liberalci so lani v Greifenburgu pokojnemu škofu dr. Petru Funder postavili spomenik in pokojnega škofa še letos proslavljajo. Zakaj? Samo da hočejo nagajati sedanjemu škofu, dr. Jožefu Kahnu. — V »tiskarni sv. Jožefa« v Celovcu so začeli stavci strajkati, in zdaj so jih edenajst odpustili.

Kranjsko. Deželni poslanec Ignacij Žitnik je postal v Rimu doktor modroslovja in pride v Ljubljano na Grad za kurata. — Deželni predsednik Hein je mestnemu zastopu ljubljanskemu poslal dolgo pismo, s katerim hoče zaprečiti samo slovenske ulične napise. — Zoper isti mestni zastop te dni vpijejo skoro vsi nemško-liberalni časniki, ker ni hotel dati nemškemu gledališkemu društvu podpore. — Enketa ali posvetovanje gledé lovske postave je bila 27. junija. Pri nas na Štajarskem se pa za to nihée ne zmeni!

Primorsko. Dne 1. julija je društvo »Edinost« v Trstu imelo izvanredno obéno zborovanje. Profesor Mandić ni prišel, ker se je odpovedal predsedništvu. — V Gorici sta se pobotala vitez Tonkli in urednik Gabršček. Tonkli je bil Gabrščeka tožil radi žaljenja časti. Ker je Tonkli odnehal, odložila sta deželno poslanstvo profesor Čerin in dr. Lisjak.

Hrvatsko. Prihodnjo nedeljo bodo v Zagrebu slovesno umeščeni novi nadškof dr. Jurij Posilović. »Bog jih živi!« kličemo tudi mi Slovenci z bratskim narodom. — Sabor se snide 18. t. m. Dovolil bode za vseučilišče zagrebško 300 tisoč gld., da se napravi zdravniški oddelek, in premenil mestni statut, sevéda po madjarskem kopitu.

Ogersko. Delegacije bodo se letos v Budapešti začele 14. septembra. Dne 16. istega meseca pridejo svetli cesar tje. — Na god sv. Petra in Pavla je bil v Požunu velikanski katoliški shod. Prišlo je nad 10 tisoč madjarskih, nemških in slovaških katoličanov. Govorilo se je v vseh treh jeziki. Naj se katoličani družijo v pravi krščanski ljubezni, in liberalcem bode kmalu tesno pri srcu!

Vunanje države.

Rim. Na večer pred praznikom sv. Petra in Pavla bili so sv. oče v cerkvi sv. Petra pri zaprtih vratih. Blagoslovili so tamkaj nadškofovske pálije in dolgo, dolgo molili, bržčas naj bi Bog na prošnjo prvega papeža, sv. Petra, uslišal njihove želje, izražene v zadnjem apostolskem pismu.

Italijansko. Postava o večjem obdačenju državnih dolžnih pisem je bila po hudi borbi sprejeta v poslanski zbornici. Bogatini so se morali udati; boljše je nekaj zgubiti, kakor pa vse. — V Trevilju se je za Lombardijo ustanovila »katoliška poljedelska družba«, ki hoče na vso moč pomagati propadajočemu kmečkemu stanu. Kaj pa pri nas?

Francosko. Carnota so na državne stroške slovesno pokopali. — Novi predsednik republike, Kasimir-Périer, je rekel zastopnikom drugih držav, da Francija tudi zanaprej hoče imeti s sosedi mir. Kasimir-Périer ima 47 let, je sila bogat in gre s svojimi otroki vsako nedeljo v cerkev. — Povsod po Francoskem lovijo anarhiste. Več sto jih že imajo pod ključem.

Nemško. Nemški cesar je dal izpustiti dva francoska častnika, ki so ju zaprli zaradi vohunstva na Saksonskem. Tudi je poslal cesar lep venec na krsto Carnotovo. Vse to kaže, da je evropski mir zagotovljen; toda čemu povsod toliko vojdkov?

Rusko. Tajni svetovalec državni kontrolor Filipov pojde zaradi bolehnosti v pokoj. Mož je v svoji važni službi bil preveč pravoslaven, torej hud nasprotnik ka-

toličanov. Njegov naslednik bo državni svetovalec Ivanščekov, katerega se toliko ali toliko tudi katoličani veselé.

Srbsko. Mladi kralj Aleksander je bil dokaj lepo vsprejet v Carigradu. Kralj letos tudi obiše nemški cesarski dvor v Berolinu. Te dni je namreč to srbski poslanik v Berolinu službeno objavil ministerstvu vunanjih poslov.

Špansko. Oni dan je neki delavec poskusil umrtiti prvega vodjo delavskega romanja v Rim, mar-kiza Cubasa. Ko je ta ogledaval dela v stolni cerkvi v Madridu, ga je anarhist napadel z bodalom. Drugi delavec je preprečil umor in je pri tem bil sam težko poškodovan. Cubas ni nič poškodán. Skoro po vseh državah kujejo zdaj ostre postave zoper anarhiste; nič se pa na to ne gleda, da je ljudem treba sv. vere.

Azija. Daleč tam na vzhodu se Japonci pripravljajo v veliki meri na vojsko proti Kitajcem zaradi državice Koreje. Japonci hočejo, naj korejski kralj pretrga vse zveze s Kitajcem in odpošlje kitajskega zastopnika. Ako bo res vojska nastala, bodo se Angleži gotovo vmes vtikali.

Za poduk in kratek čas.

Izlet na Kranjsko o binkoštih.

Potopisna črtica; piše T. M. Savinjski.

(Dalje.)

Videl sem še mnogo lepega. Omeniti hočem le še svetovno znani »zastor«. S temno sive stene visi snežnobelo zagrinjalo v najlepših gubah, kakor bi ga ravnokar pripela umna ženska roka. Dolgo je 3m ter za 1m oddaljeno od stene. Rob mu je nežno rdečkast; vse zagrinjalo niti ni 1cm debelo in je prozorno. Clovek bi skoro ne verjel, da je kaj takega sploh mogoče. Neki Angležan si je hotel kupiti ta zastor ter zanj ponujal 2000 gld.; ali ni ga dobil.

Od zagrinjala prišedši bili smo že vsi utrujeni. Saj smo že 3 ure hodili v teh podzemeljskih prostorih, ne da bi dvakrat bili na isti poti. Konec pota privedel me je še enkrat v prvotno opisano »veliko dvorano«, kajti sli smo v okrog. Zdaj sem se pa podal po 84 stopnicah navzdol ter dospel na dolgi, jasno razsvetljeni most, ki vodi črez podzemeljsko reko. Mudil se nisem dolgo ter hitel po nasprotnih 82 stopnicah nakvišku v ozki hodnik in proti izhodu.

Globoko sem vzdihnil, ko sem zagledal beli dan ter dihal topli zrak, in rad sem bil, da sem se zopet mogel ogrevati na solčnih žarkih. Brž sem se vsedel na bližnjo trato ter slastno segel po domačem kolaču in klobasi, kar sem si za glad prinesel z doma. Krog mene posedali so tudi drugi ljudje, ne samo priprosto ljudstvo, temveč tudi imenitna gospoda, ki si je tudi bila prinesla s seboj južino za počitek.

Ne davno sem čital v nekem nemškem dnevniku kratek spis o letošnjih binkoštih v Postojni. Opomnilo se je tudi, kako si je večinoma vsak prinesel s seboj južino, da jo je zavžil kje blizu jame. Grajaló se je to, oziroma grajali so Postojncane. Res je, da se tamošnji prebivalci premalo potrudijo za tujce. Jaz sem n. pr. pozneje komaj za drag denar dobil kaj pičlo večerjico za se in za svoje tovariše. Kako hvalevredno in primerno bi bilo, če bi se blizu izhoda jame postavili priprosti šotori (navadno jim pravijo buffeti) kjer bi se po krščanski ceni prodajala navadna jedila in pijače. Postojncanom prineslo bi to obilo prida, in prepričan sem, da bi prišlo tudi več tujcev od vseh stranij. Nekoč